

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/9/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200067
Dátum vydania rozhodnutia: 23. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Mališová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6019200067.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Mališovej a členov senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD.
a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): E. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. Z. Č.. XXX, právne zastúpený: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101540013/2018 zo dňa 09.08.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/23/2019-69 zo dňa 25.09.2019, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101540013/2018 zo dňa 09.08.2018 potvrdzujúceho rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 101092988/2018 zo dňa 04.06.2018, daňová exekučná výzva, ktorou bolo oznámené vymáhanie daňového nedoplatku v sume 472,10 eura v zmysle § 91 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) stanoveného na základe vykonateľného výkazu daňových nedoplatkov č. 100875016/2018, zostaveného správcom dane z evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 03.05.2018.

2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že daňová exekučná výzva podlieha súdnemu prieskumu zákonnosti v obmedzenom rozsahu. Jej zákonnosť možno preskúmať iba v rozsahu dôvodov podľa § 91 ods. 5 písm. a/ a b/ Daňového poriadku, pričom podľa názoru najvyššieho súdu ide o také okolnosti, ktoré nastali až po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu. Opačný výklad by viedol k duplicitne a možnosti súdneho prieskumu zákonnosti exekučného titulu i v štádiu exekučného konania, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany počíta s vyčerpaním právneho prostriedku nápravy v predchádzajúcom štádiu. Rovnako je správny súd povinný prihliadať i na koncentráciu uvedeného konania, t.j. súdny prieskum zákonnosti je možné realizovať v rozsahu, ktorý môže byť len v súlade s § 91 ods. 6 Daňového poriadku (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžf/5/2017 zo dňa 05.12.2017).

3. Súdny prieskum daňovej exekučnej výzvy a rozhodnutia o odvolaní podanom proti daňovej exekučnej výzve je obmedzený tým, že:

- daňový subjekt môže namietat len to, že nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná,
- okolnosti a dôvody nastali po právoplatnosti exekučného titulu a boli uplatnené v podanom odvolaní proti daňovej exekučnej výzve.

4. V prejednávanej veci žalobca v odvolaní poukázal na to, že mu bolo vypočítané penále z nedoplatku, ktorý spadal do konkurzného konania. Poukázal na názor správcu podstaty, podľa ktorého na oddlženú čiastku mu penále nemajú byť počítané. Ani po konkurze novým zákonom nie sú vypočítavané penále. Žalobca uviedol, že penále by mal takto vypočítavané až do konca života a konkurz by vlastne nemal význam. Žiadal o prehodnotenie situácie s tým, že mal podlžnosť aj voči Sociálnej poisťovni a tam mu penále počítané neboli. Krajský súd uviedol, že žalobca v podanom odvolaní voči daňovej exekučnej výzve nenamietal také okolnosti a dôvody, pre ktoré by daňová exekúcia bola neprípustná alebo by spôsobili zánik daňového nedoplatku, alebo zánik jeho vymáhateľnosti a tieto okolnosti alebo dôvody by nastali po právoplatnosti exekučného titulu. Rovnako v správnej žalobe žalobca nenamietal a netvrdil žiadne okolnosti alebo dôvody, ktoré nastali po právoplatnosti exekučného titulu, a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, spôsobili by jeho nevymáhateľnosť alebo by daňová exekúcia z iných dôvodov nebola prípustná.

5. Žalobné námietky, ktorými žalobca poukázal na nezákonnosť vyrubenia úrokov z omeškania, nakoľko sa vzťahujú na istinu, teda sú príslušenstvom istiny, na ktorú sa vzťahoval konkurz a oddlženie, nie je možné zohľadniť v konaní, v ktorom je preskúmaná daňová exekučná výzva, resp. rozhodnutie o odvolaní podanom proti daňovej exekučnej výzve. Všetky tieto námietky mohol žalobca uplatniť len v odvolaní podanom proti rozhodnutiam o vyrubení úrokov z omeškania zo dňa 22.02.2018, ktoré mu boli riadne doručené dňa 26.02.2018. Uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť a stali sa vykonateľnými a žalobca v správnej žalobe ani nepoukázal na to, že by prípadne proti uvedeným rozhodnutiam podal opravný prostriedok a nebolo o ňom rozhodnuté. V prípade, že by podal voči rozhodnutiam o vyrubení úrokov z omeškania odvolanie a nebol by spokojný s rozhodnutím odvolacieho orgánu, bolo by jeho oprávnením podať správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacieho orgánu.

6. Správny súd v rámci tohto súdneho prieskumu nemôže zohľadniť námietky, ktoré bolo možné uplatniť len voči rozhodnutiam o vyrubení úrokov z omeškania (nesúhlas s tým, že úroky z omeškania boli vyrubené), pretože by tým duplicitne umožnil súdny prieskum vyrubovacích rozhodnutí, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany počíta s vyčerpaním prostriedkov nápravy v predchádzajúcom štádiu jeho vymáhateľnosti (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžfk/5/2017 zo dňa 05.12.2017 a sp. zn. 2Sžf/63/2016 zo dňa 23.08.2016).

7. Argumentácia o tom, že úroky z omeškania sa vzťahujú na nedoplatok uplatnený v konkurznom konaní, ktorý bol postihnutý oddlžením, by bola uplatniteľná len v rámci opravného prostriedku alebo správnej žaloby smerujúcim voči rozhodnutiam o vyrubení úrokov z omeškania.

8. Z Obchodného vestníka správny súd zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/30/2017 zo dňa 06.06.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 12.06.2017, bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz, bol ustanovený správca, veritelia boli vyzvaní na prihlásenie pohľadávok a žalobca bol ako dlžník oddĺžený tak, že bol zbavený všetkých dlhov, ktoré mohli byť uspokojené iba v konkurze, a to v rozsahu, v akom neboli uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Konkurzné konanie na majetok žalobcu bolo začaté na základe návrhu doručeného Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 24.05.2017.

9. Na základe oznámenia správcu sp. zn. 4OdK/30/2017-S514 zo dňa 06.09.2017, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 173/2017 dňa 11.09.2017 došlo ku skončeniu konkurzu. Správca zverejnil oznámenie, že došlo k zrušeniu konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu v zmysle ustanovenia § 167t ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“).

10. Z vyššie uvedených skutočností bolo zrejmé, že žalobca v správnej žalobe poukazoval na ustanovenie § 169 ods. 1 ZKR v znení nezodpovedajúcom času, kedy bol na jeho majetok vyhlásený konkurz. Z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica o vyhlásení konkurzu (ako aj s ohľadom na okamih začatia konkurzného konania) je zrejmé, že o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu a o jeho oddĺžení konkurzný súd rozhodol na základe právnej úpravy ZKR v znení platnom a účinnom od 01.03.2017. V zmysle tejto právnej úpravy už nedochádzalo k plynutiu skúšobného obdobia po právoplatnosti uznesenia o povolení oddĺženia, pretože skúšobné obdobie bolo určené v zmysle § 168 ZKR len v znení platnom a účinnom do 28.02.2017. Žalobca nijako nepreukázal, že by v jeho prípade plynulo skúšobné obdobie, počas ktorého by nebolo možné začať daňové exekučné konanie ohľadne pohľadávok, ktoré by zostali počas konkurzu neuspokojené, a po uplynutí ktorého by bol oddĺžený. V prípade žalobcu bolo o oddĺžení rozhodnuté spolu s vyhlásením konkurzu. Preto žalobné námietky o predčasnosti vydania rozhodnutí a o ich vydaní v skúšobnom období, počas ktorého nebolo možné začať exekučné konanie, nie sú dôvodné.

11. Neobstáli ani žalobné námietky o tom, že daňové orgány nekontaktovali, resp. nedopytovali žalobcu za účelom objasnenia spornosti pohľadávok. Žalobcovi boli doručené rozhodnutia o vyrubení úrokov z omeškania a túto skutočnosť žalobca v správnej žalobe nijako ani nerozporoval. Práve po doručení týchto rozhodnutí bolo oprávnením žalobcu vyjadriť prípadný nesúhlas s vyrubením úrokov z omeškania cestou riadneho opravného prostriedku, prípadne podanej správnej žaloby.

12. Neobstáli ani námietky, že k vymáhaniu daňových nedoplatkov došlo bez právneho dôvodu. Daňový úrad zostavil na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí o vyrubení úrokov z omeškania výkaz daňových nedoplatkov, následne vydal rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania (ktoré sa nedoručuje daňovému subjektu) a následne vydal daňovú exekučnú výzvu so všetkými náležitosťami, ktoré požaduje Daňový poriadok. Voči daňovej exekučnej výzve podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím.

13. Správny súd dospel k záveru, že v rozsahu správnej žaloby a dôvodov v nej uvedených, sú rozhodnutia daňových orgánov zákonné a správne, vrátane postupu, ktorý im predchádzal. Skutkový stav bol dostatočne zistený a vec bola aj správne právne posúdená. Z preskúmaných rozhodnutí je zrejmé, ktoré skutočnosti daňové orgány vzali do úvahy, ako ich vyhodnotili a právne posúdili. Správny súd opakovane uviedol, že námietky voči dôvodnosti vyrubenia úrokov z omeškania bolo prípustné predniesť len v administratívnom konaní, v ktorom boli úroky z omeškania vyrubené, prípadne v následnom súdnom konaní o správnej žalobe, ktorou by sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí o vyrubení úrokov z omeškania.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

14. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) riadne a včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne požiadal o priznanie odkladného účinku, nakoľko prípadným exekučným výkonom napádaných rozhodnutí mu hrozí spôsobenie závažnej a neodvratiteľnej majetkovej ujmy.

15. Podľa názoru sťažovateľa napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože krajský súd sa nesprávne právne vysporiadal s dôvodnosťou i relevantnosťou výkazu daňových nedoplatkov (ako exekučného titulu), ktorým bol vyrubený daňový nedoplatok vo výške 472,10 eura, a to titulom úhrady úrokov z omeškania za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 3. štvrtroka 2013. Z predloženého Uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 4OdK/30/2017 zo dňa 06.06.2017 vyhlásením konkurzu na jeho osobu došlo k zániku všetkých dlhov (pohľadávok), ktoré mohli byť voči nemu uspokojené v konkurznom konaní, a teda aj vrátane daňového nedoplatku, ktorého neoddeliteľnú súčasť ako príslušenstvo tvoria žalovaným vyrubené úroky z omeškania ako sankcia za omeškание úhrady nedoplatku na DPH. V tomto smere zdôraznil, že právny základ úrokov z omeškania sa vzťahuje k obdobiu pred vyhlásenia konkurzu, a preto podliehajú právnomu režimu konkurzného konania. V prípade, ak by skutočne došlo zo strany žalovaného k vymáhaniu vyrubených úrokov z omeškania, bolo by to porušenie princípu oddĺženia.

16. Nezákonnosť rozhodnutia žalovaného videl aj v tom, že žalovaný účelovo a v rozpore so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii obchádza uspokojením svojich pohľadávok voči osobe sťažovateľa uspokojenie ostatných veriteľov, ktorí si svoje pohľadávky voči sťažovateľovi riadne uplatnili v prebehnutom konkurznom konaní. Žalovaný mal možnosť vyrubiť úroky z omeškania voči osobe sťažovateľa v čase pred vyhlásením konkurzu alebo počas konkurzného konania a vzhľadom na to, že tak neučinil, ide z jeho strany o účelové konanie a zjavné zneužívanie práva.

17. Mal aj za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané v súlade so zásadami daňového konania, pretože žalovaný ho pred jeho vydaním nijako nekontaktoval za účelom spornosti, resp. nespornosti úrokov z omeškania ako príslušenstva v konkurze zaniknutému nedoplatku. Taktiež namietal porušenie zásady spoľahlivo zisteného skutkového stavu aj porušenie zásady zákonnosti.

18. Záverom uviedol, že zamietnutím žaloby došlo zo strany krajského súdu k nesprávnomu procesnému postupu, ktorý mal za následok závažné porušenie jeho práv na spravodlivý proces, a to práva na súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci. Taktiež mal za to, že rozsudok je arbitrárny.

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom krajského súdu a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

III.

Konanie pred kasačným súdom

20. Prejednávaná vec bola dňa 12.02.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 4S - sp. zn.: 4Sžfk/9/2020. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

22. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/23/2019-69 zo dňa 25.09.2019, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101540013/2018 zo dňa 09.08.2018 potvrdzujúceho prvostupňové rozhodnutie správcu dane - daňovú exekučnú výzvu.

23. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že daňovou exekučnou výzvou č. 101092988/2018 zo dňa 04.06.2018 správca dane daňovému subjektu oznámil, že na základe exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov Daňového úradu Banská Bystrica č. 100875016/2018 zostavený správcom dane z evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 03.05.2018 vo výške 472,10 eura, začal v súlade s § 90 ods. 1 Daňového poriadku daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 100982876/2018 zo dňa 17.05.2018 na vymoženie daňového nedoplatku.

24. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/30/2017 zo dňa 06.06.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 12.06.2017, bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz. Oznámením v Obchodnom vestníku č. 173/2017 zo dňa 11.09.2017 sa konkurz zrušil z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

25. Podľa § 90 ods. 1 Daňového poriadku daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

26. Podľa § 91 ods. 1 Daňového poriadku správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania osobám uvedeným v § 90 ods. 2 písm. f/.

27. Podľa § 91 ods. 5 Daňového poriadku do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,

b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

28. Podľa § 91 ods. 6 Daňového poriadku odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú § 72 až 74.

29. V daňovej exekučnej výzve správca dane oznamuje daňovému dlžníkovi, že bolo začaté daňové exekučné konanie na vymoženie daňového nedoplatku, ktorý správca dane eviduje a zároveň ho vyzýva na zaplatenie daňového nedoplatku v lehote určenej správcom dane, a tým mu dáva možnosť predísť výkonu daňovej exekúcie vydaním daňového exekučného príkazu. Lehotu na zaplatenie určuje správca dane podľa konkrétneho prípadu. Zároveň je daňový dlžník (žalobca) takouto výzvou upozornený, že po márnom uplynutí stanovenej mu lehoty pristúpi správca dane k vymáhaniu daňového nedoplatku. Ide o procesný úkon správcu dane pred zahájením daňového exekučného

konania, ktorý má podnietiť daňového dlžníka k tomu, aby dobrovoľne a dodatočne zaplatil už vzniknutú a existujúcu splatnú daňovú povinnosť.

30. Daňová exekučná výzva je rozhodnutie, ktorým správca dane rozhoduje o právach a povinnostiach daňového dlžníka, a preto daňový dlžník môže podať u správcu dane odvolanie proti daňovej exekučnej výzve, a to do 15 dní odo dňa jej doručenia. V rámci odvolacieho konania však musí uplatniť len zásadné pripomienky a dôvody, ktoré môžu celkom alebo sčasti zabrániť daňovej exekúcii, napr. že nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo existujú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná. Odvolanie musí byť odôvodnené.

31. Kasačný súd uvádza, že v predmetnom konaní, v ktorom je preskúmaná daňová exekučná výzva a odvolanie proti nej, nie je možné uplatniť námietky sťažovateľa o tom, že úroky z omeškania sa vzťahujú na nedoplatok uplatnený v konkurznom konaní, ktorý bol postihnutý oddĺžením. Tieto námietky bolo možné uplatniť voči rozhodnutiam správcu dane o vyrubení úrokov z omeškania (rozhodnutie č. 100433574/2018 a č. 100433715/2018 zo dňa 22.08.2018). Z obsahu spisu vyplýva, že sťažovateľ proti nim nepodal opravný prostriedok (kde mohol namietať aj spornosť úrokov z omeškania) a prípadne následnú správnu žalobu. Aj podľa názoru kasačného súdu žalovaný nemal dôvod na zrušenie daňovej exekučnej výzvy, pretože sťažovateľ nepreukázal jej rozpor s § 91 Daňového poriadku.

32. Kasačný súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia správneho súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje, a ktorý sa dostatočne vysporiadal so sťažovateľom tvrdenými námietkami. Sťažnostné dôvody sú len zopakovaním žalobných dôvodov bez toho, aby sťažovateľ akceptoval argumentáciu správneho súdu. Krajský súd jasne a výstižne odôvodnil nemožnosť zohľadniť námietky, ktoré bolo možné uplatniť len voči rozhodnutiam o vyrubení úrokov z omeškania, pretože by tým duplicitne umožnil súdny prieskum vyrubovacích rozhodnutí, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany počíta s vyčerpaním prostriedkov nápravy v predchádzajúcom štádiu vymáhateľnosti. Rozhodnutie krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku považuje kasačný súd v celom rozsahu za správne, vydané v súlade so zákonom.

33. Sťažovateľ si uplatnil sťažnostný dôvod týkajúci sa porušenia práva na spravodlivý proces, v rámci ktorého namietal, že krajský súd v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok. K tomu kasačný súd uvádza, že porušenie práva na spravodlivý proces, teda naplnenie kasačného dôvodu v zmysle ustanovenia § 440 písm. f/ SSP, je možné konštatovať, ak zásah do procesného práva dosahuje ústavno-právnu intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. To platí aj pre nedostatky odôvodnenia, ktoré musia byť natoľko zásadné, že z odôvodnenia nie je možné vyvodiť skutkový a právny základ rozhodnutia správneho súdu.

34. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

35. Kasačný súd konštatuje, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti je možné vyhodnotiť ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia,

pretože krajský súd sa vo svojom rozsudku riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

36. O návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd nerozhodoval s poukazom na § 446 ods. 2 písm. a/ SSP.

37. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

38. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.